

Capitolul 5

Ce aude copilul?

Unii copii sunt complet surzi sau nu aud deloc sau pot auzi doar sunetele foarte puternice. Atunci când bebelușii sunt foarte mici, părinții observă că bebelușii lor nu aud pentru că ei nu își întorc capul și nu răspund nici măcar la sunetele puternice.

Mult mai mulți copii cu o pierdere de auz pot totuși să audă câteva sunete. O astfel de pierdere de auz poate fi mai greu de observat pentru părinți. Un copil poate exprima surpriza sau poate să-și întoarcă capul la un zgomot puternic, dar nu și la zgomote mai mici. El poate să răspundă doar la anumite tipuri de sunete.

Unii copii mai aud foarte puțin atunci când li se vorbește. Încetul cu încetul ei pot învăța să recunoască și să răspundă la anumite cuvinte. Dar ei nu aud toate cuvintele destul de clar încât să le înțeleagă. Copiii cu acest tip de pierdere de auz învață greu să vorbească.

Mulți copii își dezvoltă pierderea de auz datorită infecțiilor repetate și pe termen lung la ureche, sau ca efect secundar al anumitor medicamente (pentru cauzele surdității, vezi cap. 18). Se poate ca părinții să nu observe că un copil își pierde încet auzul până ce acesta are 4 sau 5 ani și nu a început încă să vorbească sau nu vorbește clar.

Dacă puteți afla din timp cât de bine poate auzi copilul dumneavoastră, acest lucru vă va ajuta să știți ce tip de ajutor suplimentar să îi oferiți astfel încât el să poată comunica. Uneori părinții, alți copii sau profesori consideră că un copil cu pierdere de auz este încet din punct de vedere mintal. Dacă acei copii care sunt surzi primesc ajutor suplimentar pentru a învăța să comunice, majoritatea dintre ei pot învăța și pot fi educați asemenea celorlalți copii. De aceea este important să aflăm ce și dacă un copil poate să audă.

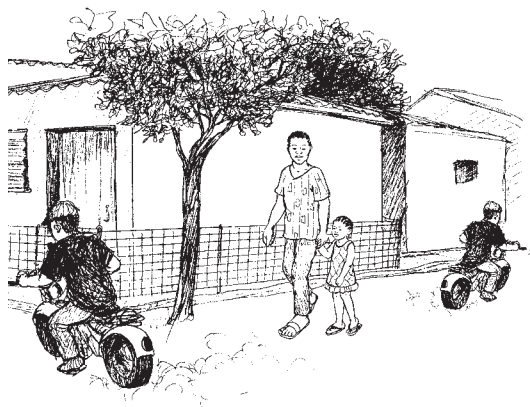
Înțelegerea sunetului

Dacă părinții cunosc diferitele tipuri de sunete, acest lucru îi va ajuta să înțeleagă cât de mult și ce fel de sunete pot copii lor auzi.

INTENSITATEA SUNETULUI

Unele sunete sunt mai puternice decât altele. Zgomotele care sunt mai aproape sunt mai puternice decât aceleași zgomote de la depărtare.

O motocicletă este mult mai zgomotoasă decât o persoană care merge. Când o motocicletă este în apropiere, se va auzi mult mai puternic decât o motocicletă de la depărtare

Unele sunete pot fi făcute să se audă mai tare sau mai încet. De exemplu, poți mări intensitatea sunetului de la aparatul radio, sau îți poți coborî tonul vocii, din țipăt în șoaptă.

sunet
tare

sunet
încet

ÎNĂLȚIMEA SUNETULUI

Înălțimea sunetului se referă la cât de înaltă sau cât de joasă este intensitatea unui sunet. Ca și la muzică, sunetele pot urca și coborî de la intensitate ridicată la intensitate joasă.

Sunete cu intensitate ridicată

o pasăre

un flaut

o curgere de apă

plânsul unui
bebeluș

Sunetele cu o intensitate mai ridicată sunt subțiri, ascuțite și se simt ca și cum ar trece prin ureche

Sunete cu intensitate joasă

o vacă

o toabă

un tunet

vocea unui
bărbat

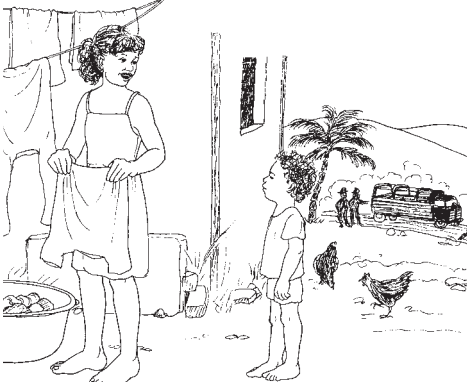

Sunetele cu o intensitate mai joasă sunt pline, greoaie, ca și cum s-ar simți în oase

Diferitele sunete de vorbire au de asemenea intensități mai joase sau mai ridicate. De exemplu, sunetele „o-o-o” și „m-m-m” sunt de intensitate joasă. Sunetul „e-e-e” este de intensitate medie. Sunetele „s-s-s” și „f-f-f” sunt de intensitate ridicată.

SUNT MULTE TIPURI DE PIERDERE DE AUZ

Un copil care are probleme cu auzul de obicei prezintă dificultăți atât cu intensitatea cât și cu înălțimea sunetelor. De exemplu:

 Acest bebeluș nu aude bine. Ea nu poate să audă sunetele de intensitate ridicată. Ea nu îl poate auzi pe tatăl său cântând la flaut. Dar ea poate auzi sunetele de intensitate joasă, sunetele puternice cum ar fi tobele.	 Acest băiat nu poate să audă bine. El nu poate să audă sunetele de intensitate joasă. El nu îl aude pe tatăl său cântând la tobe, deși s-ar putea să simtă foarte bine vibrațiile (tremurul). Dar el poate să audă sunetele de intensitate ridicată cum ar fi plânsul unui bebeluș.
 Această fetiță nu poate să audă bine. Ea nu poate auzi sunetele de intensitate medie. Ea poate să audă sunetele de intensitate ridicată, deci poate auzi un copil plângând. Ea poate de asemenea auzi sunetele de intensitate joasă cum ar fi vocea tatălui său. Dar ea nu poate să audă vocea mamei sale.	
 Acest baiat este complet surd și nu aude nici un fel de sunet. El nu poate să o audă pe mama sa, nici puii din curte sau camionul de pe drum, oricât de puternice ar fi aceste sunete.	

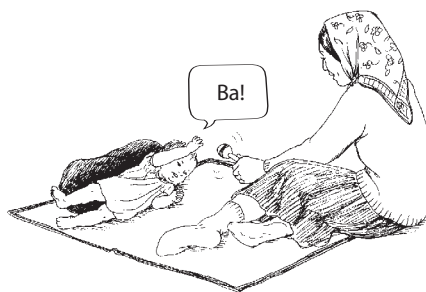
Ce sunete poate auzi copilul dumneavoastră?

Dacă copilul dumneavoastră poate auzi un pic, vă poate fi de folos să aflați ce sunete poate auzi. Cu cât știți mai multe despre auzul copilului dumneavoastră, cu atât mai bine veți comunica astfel încât el să vă poată înțelege.

OBSERVAȚI CUM RĂSPUNDE COPILUL LA SUNETE

Este dificil de știut dacă și când un copil aude un sunet, mai ales în cazul copiilor foarte mici. Veți ști dacă copilul dumneavoastră aude un sunet, deoarece este posibil ca el să:

- își miște brațele și picioarele.
- își schimbe expresia feței.
- stea nemișcat
- scoată la rândul lui un sunet.
- zâmbească sau să râdă.
- se întoarcă către sunet sau să-și încline capul pentru a asculta.
- tresară, să își deschidă ochii mari sau să clipească.

Copilul dumneavoastră pare să audă unele sunete?

Pentru a afla mai multe despre ce poate auzi un copil, urmăriți-l cu atenție pe parcursul întregii zile și întrebați-vă:

- pare el să audă în cea mai mare parte sunetele cu intensitate ridicată? Sau în mare parte sunetele cu intensitate joasă? Sau un amestec de amândouă?
- Aude el un sunet doar uneori și nu tot timpul?
- Poate el să audă sunete numai când este liniște în cameră?
- Sunetul trebuie să fie foarte puternic pentru ca el să-l poată auzi?

Cand in camera este liniste Kofi poate auzi blocurile cazand.

Se poate ca Kofi să nu poată auzi când cad cuburile atunci când există și alte zgomote în cameră

VERIFICAREA AUZULUI COPILULUI ACASĂ

Este dificil de verificat auzul unui copil mic. Dar chiar dacă doriți ca un profesionist să testeze auzul copilului dumneavoastră, este de ajutor dacă puteți verifica singur auzul copilului. Apoi, puteți oferi informații profesionistului și veți putea înțelege mai bine ceea ce face acesta.

De asemenea, verificarea auzului acasă este gratuită și are nevoie de materiale ușor de găsit. Efectuarea verificării vă va da mai multă încredere în ceea ce privește îngrijirea și dezvoltarea copilului dumneavoastră. Este de asemenea o modalitate bună prin care prietenii și membrii familiei se pot implica mai mult pe măsură ce copilul dumneavoastră învață să comunice.

Nu uitați că este posibil ca copilul dumneavoastră să poată răspunde la:

- Ceea ce vede și nu la sunete;
- Vibrația (tremurul) făcută de un sunet puternic;
- Expresia feței dumneavoastră, sau gesturi;

Copilul se poate să nu răspundă dacă:

- Este ocupat cu altceva;
- Îi este rău sau are o infecție la ureche;
- Este obosit, plictisit sau fără chef.

Cum să verificați auzul copilului dumneavoastră

Încercați să observați sunetele la care răspunde copilul dumneavoastră în situații zilnice. Acesta este un bun mod general de a afla despre auzul copilului dumneavoastră. Apoi, puteți verifica pentru a vedea ce tipuri de sunete poate sau nu poate auzi copilul dumneavoastră. Puteți mai întâi verifica ce sunete aude de la diferite obiecte și apoi ce sunete ale vorbirii poate auzi atunci când vorbesc oamenii.

Pentru a face acest lucru, aveți nevoie de:

- Un loc liniștit fără alte sunete sau zgomote;
- Un echipament simplu;
- 2 persoane care să vă ajute.

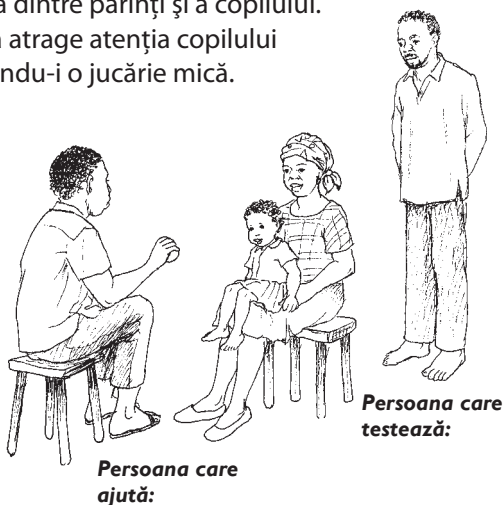

Mai întâi încercați să verificați auzul unui copil de aceeași vârstă cu copilul dumneavoastră, al cărui auz este normal. Exersați până ce observați cum răspunde un copil la auzirea unui sunet.

- Verificarea trebuie să fie relaxată și plăcută;
- Folosiți multe jucării mici astfel încât copilul să nu se plictisească;
- Ședințele trebuie să fie scurte.
- Puteți verifica auzul în mai mult de o ședință

Verificați intensitatea și nivelul sunetelor

O persoană care ajută stă în fața unuia dintre părinți și a copilului. El v-a atrage atenția copilului arătându-i o jucărie mică.

Cealaltă persoană stă la un metru distanță în spatele părintelui, în afara câmpului vizual al copilului. Această persoană este cea care face testul. El va scoate sunete de fiecare parte a copilului, pentru a fi auzite de către copil. Dacă copilul se întoarce pentru a o vedea pe persoana care îl testează aceasta nu trebuie să interacționeze cu copilul prin zâmbete sau priviri.

De ce veți avea nevoie pentru a verifica auzul:

În acest test veți folosi obiecte care produc sunete simple făcute din 3 cutii goale, identice de tablă :

1. Puneți o bucată de lemn în prima cutie de tablă (sunet de intensitate joasă).
2. Puneți un pumn de fasole mare uscată în a doua cutie de tablă (sunet de intensitate medie).
3. Puneți un pumn de orez crud în a treia cutie de tablă (sunet de intensitate ridicată).

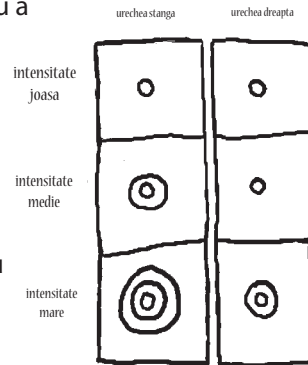

Scuturați cutia ușor pentru un sunet **încet**. Scuturați-o mai tare pentru un sunet **mediu**. Scuturați-o foarte tare pentru un sunet **puternic**. Persoana care testează ar trebui să exerseze scuturarea fiecăreia dintre cutii până când poate controla intensitatea sunetului.

Cum se înregistrează sunetele auzite de un copil.

Iată o modalitate de a face o hartă pentru a înregistra ce sunete poate auzi copilul. Harta are câte o secțiune pentru fiecare ureche. Fiecare secțiune are câte o casuță pentru intensitate joasă, medie și ridicată.

Veți marca fiecare casuță pentru a înregistra dacă copilul a auzit fiecare sunet, când a fost încet (1 cerc), mediu (2 cercuri) sau puternic (3 cercuri). Dacă copilul nu a auzit niciun sunet, oricât de tare ați scuturat cutia, atunci nu va fi niciun cerc.

○ = sunet usor

◎ = sunet mediu

⊙ = sunet tare

Testarea copilului

Persoana care ajută: atrageți calm atenția copilului cu ajutorul jucăriei. Când copilul este atent la jucărie, acoperiți-o ușor cu cealaltă mână.

Persoana care testează: folosiți cutia pentru a scoate sunetul de intensitate joasă. Acoperiți cutia și scuturați-o timp de 3-4 secunde în spatele fiecărei urechi a copilului. Scoateți mai întâi un sunet încet.

Persoana care ajută și părintele: observați dacă copilul răspunde la sunet.

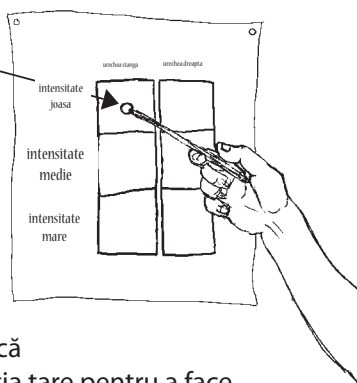
Persoana care ajută: dacă copilul răspunde, dați din cap ușor pentru a arăta persoanei care testează că a răspuns copilul.

Persoana care testează: dacă răspunde copilul la sunetul încet, marcați căsuța un cerc și nu mai verificați acea ureche la sunete de intensitate joasă.

Dacă copilul nu răspunde la sunetul încet, scuturați cutia puțin mai tare pentru a face un sunet mediu, tot timp de 3-4 secunde. Așteptați să vedeți dacă răspunde copilul.

Dacă copilul răspunde, marcați căsuța cu 2 cercuri și nu mai testați urechea cu acest sunet. Dacă copilul nu răspunde la sunetul mediu, scuturați cutia tare pentru a face un sunet puternic, timp de 3-4 secunde. Dacă nu răspunde la acest sunet puternic, puneți 3 cercuri în căsuța corectă de pe hartă.

Nu va fi niciun cerc în cazul în care copilul nu a auzit nici un sunet.

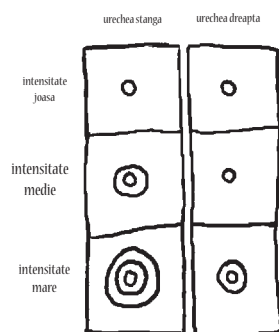

Asigurați-vă că ați verificat amândouă urechile cu toate cele trei sunete:

- Sunetul de intensitate joasă (cutia cu lemn)
- Sunetul de intensitate medie (cutia cu fasole)
- Sunetul de intensitate ridicată (cutia cu orez)

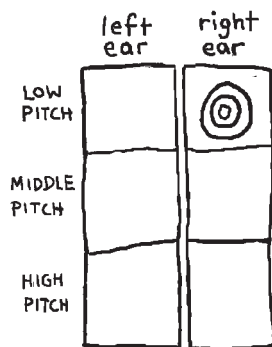
Când ați terminat:

Priviți modelul de auz. Poate fi diferit la fiecare copil.

• **Un copil aude sunete de intensitate joasă mai bine decât sunetele de intensitate ridicată.**

Acest copil aude sunete de intensitate joasă mai bine decât sunetele de intensitate ridicată. Sunetele de intensitate ridicată trebuie să fie mai puternice pentru ca el să le poată auzi. De asemenea, el aude mai bine pe partea dreaptă decât pe partea stângă.

This child is almost completely deaf.

Acest copil este aproape complet surd. EL nu poate auzi niciun sunet urechea stângă. Poate auzi puțin cu urechea dreaptă, dar numai sunetele joase care sunt puternice.

○ = sunet ușor

⊙ = sunet mediu

⊗ = sunet tare

Pentru a obține cele mai bune rezultate

Părinții ar trebui:

- să țină copilul liniștit în poală, dar îndeajuns de liber cât să se poată întoarce
- să nu reacționeze la niciun sunet făcut de persoana care testează.

Persoana care testează ar trebui:

- să stea în spatele copilului.
- să producă sunetele la aceeași înălțime cu urechea copilului.
- să producă sunetele la 1 metru distanță de copil.
- să nu-l lase pe copil să-l vadă, să îi vadă umbra sau reflexia.
- să producă sunetele în stânga și în dreapta copilului.

Persoana care ajută ar trebui:

- să păstreze atenția copilului asupra jucăriei
- să fie calmă și liniștită
- să nu se uite la persoana care testează
- să nu reacționeze la nici unul din sunetele produse de persoana care testează

COPILUL POATE AUZI SUNETELE PRODUSE DE VORBIRE?

Sunetele produse de vorbire prezintă de asemenea diferențe în intensitate. Sunetele „t”, „d”, „s” și „ș” au, de exemplu, o intensitate mai mare decât sunete precum „oo”, „ee” și „m”. Acest lucru înseamnă că aveți un copil care poate auzi doar unele sunete de vorbire.

Vă va fi de ajutor să știți dacă aveți un copil care aude sunetele de vorbire de intensitate înaltă, medie sau joasă și cât de puternice trebuie să fie sunetele pentru ca el să le audă. Încercați să observați sunetele pe care el pare să le audă atunci când vorbesc membrii familiei.

Copiii par să înțeleagă cuvintele atunci când situația face înțelesul foarte clar. Dacă cineva spune, „Adu mingea”, în timp ce arată sau se uită către ea, copilul va merge să o ia. Se poate să nu fi auzit cuvântul dar a văzut persoana arătând către minge.

Pentru a afla dacă aude cuvintele sau nu, folosiți 3 sau 4 obiecte cunoscute într-un joc, sau ca parte a unei sarcini zilnice pe care el o știe deja. Faceți acest lucru de câteva ori ca să aflați dacă copilul dumneavoastră aude numele obiectelor.

Mai întâi roștiți cuvântul fără a da alte detalii.

Apoi, dacă nu înțelege cuvintele singur, roștiți cuvântul și priviți apoi spre obiect.

S-ar putea ca copilul dumneavoastră să audă sunete uneori dar nu tot timpul. Aceasta nu înseamnă că aveți un copil încăpățânat. El pur și simplu nu vă aude. Multe lucruri pot afecta modul în care răspunde la sunete – cum ar fi momentul zilei, foamea, sau cum se simte copilul în acea zi. Răcelile și infecțiile la ureche pot de asemenea afecta temporar auzul copilului.

Dacă tot nu înțelege, roștiți cuvintele, priviți obiectul și arătați către el.

Verificați sunetele de vorbire pe care le poate auzi un bebeluș sau un copil

Într-un test de vorbire, în loc de a scutura o cutie pentru a produce un sunet, persoana care testează produce sunete folosindu-și vocea.

În acest test veți folosi sunete simple:

1. Sunetul „m-m-m-m-m” murmurat (sunet de joasă intensitate)
2. sunetul „oo-oo-oo-oo” (sunetul „oo” ca în cuvântul „boot”) (sunet de intensitate medie)
3. Sunetul „s-s-s-s-s” (sâsâit) (sunet de intensitate ridicată)

Sunetul mai slab ar trebui să fie cât mai scăzut cu putință. Rugați o persoană cu auz normal să vă asculte și să vă spună dacă aude sunetul pe care îl roștiți slab.

Testul se face în același mod ca și testul de intensitate și nivel al sunetului. Începeți cu intensitatea cea mai joasă „m-m-m-m”, producând sunetul ușor timp de 3-4 secunde în spatele urechii stângi a copilului. Continuați în același mod – de la mai încet la mai tare, la urechea stângă, apoi la urechea dreaptă, de la intensitate scăzută spre intensitate ridicată. Aveți grijă să nu măriți

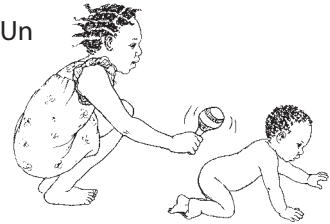
intensitatea pe măsură ce măriți puterea sunetului.

COPIII POT AJUTA DE ASEMENEA

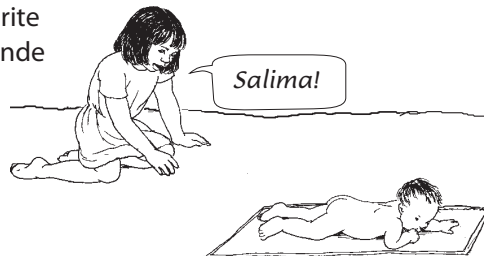
Copii pot de asemenea avea un rol important în verificarea auzului fraților, surorilor, și a altor copii din comunitate.

Cum să verificați bebelușii de 4 luni și mai mult

- Zornăiți o cutie sau o ploscă cu pietricele înăuntru. Un copil se poate târa în liniște în spatele bebelușului. Asigurați-vă că bebelușul nu vă vede. Zornăiți cutia în spatele capului bebelușului, întâi pe o parte și apoi pe cealaltă parte. Vedeți dacă este surprins.

- Strigați numele copilului din diferite locuri ale camerei. Vedeți dacă răspunde în vreun fel.

Moduri de a verifica auzul copiilor dumneavoastră

Joc: Ce animal este acela?

Mai întâi vorbitorul folosește o voce foarte puternică pentru a rosti numele unui animal obișnuit. Copiii mai mici șoptesc numele auzit partenerilor lor mai mari. Ceilalți copii mai mari notează pe bucata de hârtie.

Apoi vorbitorul numește alte animale, fiecare mai încet, până când le șoptește. Ceilalți copii mai mari notează fiecare nume spus de cei mici.

După ce vorbitorul a numit 10 animale, și cuvintele celor mici au fost notate, se compara listele. Oricare dintre copii care nu a auzit la fel de multe cuvinte ca ceilalți, sau nu le-a auzit corect, ar putea avea o problemă cu auzul.

Testele pot fi făcute la un centru de sănătate

Un centru sau o clinică medicală poate de asemenea testa auzul copilului dumneavoastră. Acest tip de testare poate fi folositor dacă considerați că copilul dumneavoastră are probleme de auz, și nu puteți spune ce feluri de sunete aude, dacă le aude.

Din păcate, o clinică care testează auzul poate fi la o distanță foarte mare sau foarte scumpă. Însă testarea profesionistă va fi necesară în cazul în care copilul dumneavoastră urmează să folosească o proteză auditivă.

Dacă dumneavoastră ați verificat deja auzul copilului, într-un loc cunoscut, copilului îi va mai fi puțin teamă atunci când va fi testat de o persoană străină într-un loc străin. Se poate să fie mai cooperant și să înțeleagă mai bine ceea ce trebuie să facă.

Informațiile de la testul de auz sunt folosite pentru stabilirea unei proteze auditive care să se potrivească auzului copilului. Pentru mai multe informații despre proteze auditive, vezi paginile 217-224.

Ce să faceți cu aceste informații

Dacă copilul dumneavoastră poate auzi unele cuvinte, îl puteți ajuta să învețe să-și folosească auzul mai bine. A se vedea capitolul următor despre dezvoltarea abilităților de ascultare. După ce ați lucrat la abilitățile de ascultare ale copilului dumneavoastră timp de aproape 6 luni, verificați-i auzul din nou să vedeți dacă vor fi aceleași rezultate.